

[Lasse Budtz]

den socialdemokratiske holdning til dette problem, så vil jeg bede ham venligst huske, at det dog var den socialdemokratiske regering, som forsøgte at udskyde dobbeltbeslutningens definitive vedtagelse i december 1979 ved at foreslå i hvert fald en udskydelse på et halvt år ud fra den betragtning, at man så håbede at kunne fremkalde øjeblikkelige forhandlinger. Jeg erkender ganske klart, at hvis der f.eks. var kommet et signal fra sovjetisk side, så havde vi måske haft større chancer for at komme igennem med det dengang. Det lykkedes ikke at fremkalde et signal. Alligevel mener vi, at forslaget var rigtigt.

Jeg er enig med hr. Bilgrav-Nielsen, når han siger, at denne sag i dens egentlige, fundamentale, langvarige gennemførelse kan skade NATO langt mere, end den gavner. Den kan direkte skade NATOs folkelige opbakning.

Blot én lille bemærkning til, hr. formand. Jeg lyttede selvfølgelig som sædvanlig med stor interesse og glæde og forventning til hr. Erhard Jakobsens altid fornøjelige indlæg – et nyt af dem. Jeg må sige, at jeg især synes, det var en utrolig morsom vittighed at sige, at oprustning betyder ingenting, nej, det, det hele drejer sig om, er, hvad der sker i Europa-Parlamentet, hvorimod det er fuldstændig ligegyldigt, hvad dette parlament siger. Det var alle tiders vittighed, hvis det bare ikke var så dybt tragisk.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg lagde mærke til, at VS' ordfører var omhyggelig som sædvanlig, uhyre omhyggelig, med også at få nogle fordømmelser af Sovjetunionen med. Men for god ordens skyld må jeg gøre opmærksom på, at hvis man prøver at sammenligne De Forenede Stater og USSR, hvilket man i visse kredse har en hang til, så skal man nok lige huske, at De Forenede Stater ikke i øjeblikket holder Afghanistan og de østeuropæiske lande besat.

Hr. Lasse Budtz gav mig ret i, at der er nogle problemer med, at Sovjetunionen kunne finde på at trække tiden ud. Hertil siger hr. Lasse Budtz: så er der en ny situation – og i mellemtiden skal man skubbe på udviklingen. Jeg vil gerne spørge: hvis en modpart trækker tiden ud, hvornår opstår så den nye

situation? Er det om et halvt år eller om et helt år? Er der et punkt, hvor man kan konstatere, at nu er der altså en ny situation?

Jeg vil også gerne spørge – og jeg mener virkelig dette meget alvorligt –: mener hr. Lasse Budtz, at hvis vi f.eks. om 2 måneder konstaterer, at Sovjetunionen trods det dagsordensforslag, som måske bliver vedtaget herinde i dag, har opstillet yderligere 100 SS-20ere, så er der opstået en ny situation? Jeg synes, det er rart at få at vide, for så kan det være, at vi alligevel nærmer os det forslag, som hr. Lasse Budtz og udenrigsministeren har talt om.

Gert Petersen (SF):

Først vil jeg godt henlede opmærksomheden på, at vi i slutningen af denne måned og begyndelsen af næste måned skal have nogle særdeles vigtige ministremøder i NATO. Det er, så vidt jeg kan se, formelt set de sidste møder, inden udstationeringen begynder, hvis der ikke er truffet anden beslutning, som bremser udstationeringen, eller hvis der ikke pludselig opstår en overraskende positiv situation i Genève. Derfor er det naturligvis overordentlig vigtigt, hvad Danmark meddeler på disse møder i NATO i den allernærmeste fremtid. Jeg må gå ud fra, uanset om dette dagsordensforslag, som bliver vedtaget her, falder inden for eller uden for rammerne af dobbeltbeslutningen – jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om et øjeblik – at regeringen, hvis den beslutter sig til at fortsætte som regering trods denne dagsorden, så også meddeler disse ministremøder, at dette er den opfattelse, som det danske folketing har. Jeg tror ikke, man rent statsretligt plejer at meddele, at det er altså en opfattelse, som kun flertallet i det danske folketing har. Det er det danske folketings opfattelse, hvis denne dagsorden bliver vedtaget, og jeg går ud fra, at det bliver meddelt videre.

Heraf fremgår altså, som det udtrykkeligt er fastslået i punkt 1, at det danske folketing går ind for en forlængelse af forhandlingerne, hvis der ikke er kommet et resultat inden den frist, som man tidligere havde fastsat, altså udgangen af dette år.

Det fremgår af dagsordenen, at det er det danske folketings opfattelse – jeg er sikker på, at dagsordenen bliver vedtaget – at de fransk-britiske styrker skal tælles med, og at